

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/47/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011052
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011052.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Jozefa Janíka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2024 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Veľkom Krtíši, trvale bytom C. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 75PP/9/2023 zo dňa 07.03.2024 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/74/2020 zo dňa 03.12.2020 bol A. B. odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b), f) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., § 127 ods. 3 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods., 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 75PP/9/2023 zo dňa 07.03.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1, ods. 2 Tr. por. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 18 mesiacov. Zároveň mu boli uložené v čase probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti, a to podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz opustiť územie Slovenskej republiky a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola nariadená kontrola dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami.

Proti tomuto uzneseniu podala písomne v zákonnej lehote prokurátorka sťažnosť.

Túto sťažnosť následne písomne odôvodnil prokurátor. Uviedol, že odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmienene prepustenie z výkonu trestu. Odsúdený bol pre zločin krádeže, prečin porušovania domovej slobody a zločin vydierania a program zaobchádzania plní aj naďalej len čiastočne v bode edukácia pre čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, ktorú zľahčuje, preto iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie. Doposiaľ odsúdený získal síce štyri disciplinárne odmeny, čo však vzhľadom na dĺžku vykonaného trestu i naďalej nemožno považovať za dostatočné (trest má predpokladane vykonať až 22.06.2025). Jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. V minulosti mal navyše podmienene zastavené trestné stíhanie a bola mu tým poskytnutá možnosť nápravy, ktorú nevyužil, keď sa dopustil spáchania ďalšej trestnej činnosti. Zmysel

podmienečného prepustenia pritom nespočíva iba v tom, že odsúdený bude za dobré správanie automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom. Podmienečné prepustenie má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako aj ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojím správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti odsúdeného a ústavom prezumovanej menej priaznivej resocializačnej prognózy nie je možné očakávať. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol, že návrh odsúdeného na podmienečné prepustenie zamietne.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že predmetnou trestnou vecou sa v nedávnej minulosti už zaoberal, keď uznesením sp. zn. 2Tos/138/2023 zo dňa 15.11.2023 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil skoršie uznesenie súdu prvého stupňa (zo dňa 22.08.2023) a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd toto svoje rozhodnutie odôvodnil predovšetkým tým, že súd prvého stupňa v čase rozhodovania o podmienečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody si nezabezpečil všetky pre vec dôležité podklady a tak nezistil všetky podstatné skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného. Po vrátení veci bolo povinnosťou súdu prvého stupňa na podklade zabezpečenia aktualizovaného hodnotenia odsúdeného z ÚVTOS Dubnica nad Váhom a pripojenia si základného trestného spisu zistiť najmä okolnosti čiastočne kritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti spáchanej vo vzťahu k maloletým osobám, a opätovne posúdiť, či sú u neho splnené materiálne podmienky pre jeho podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa po vrátení veci splnil všetky jeho pokyny a dokazovanie na verejnom zasadnutí doplnil vo vyššie naznačenom smere.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, tento správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienečné prepustenie.

Preskúmaním spisového materiálu dospel v zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd k záveru, že odsúdený spĺňal formálnu podmienku, pretože vykonal zákonom požadovanú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody (viac ako 1/2) – § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd vyhodnotil aj správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená aj prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody príkladne, s takmer bezkonfliktným a vzorovým správaním. V tomto smere aj napriek zisteniu celkovo dvoch porušení ústavného poriadku tieto podľa názoru krajského súdu nie sú natoľko významné, aby bolo potrebné zmeniť horeuvedený záver o splnení aj tejto (prvej materiálnej) zákonnej podmienky. Navyiac tieto nedostatky sa objavili len na začiatku výkonu trestu odňatia slobody a odvtedy bol odsúdený celkom už 4-krát disciplinárne odmenený.

Možno ďalej poukázať aj na aktuálne zásadné pozitívne prehodnotenie postoja odsúdeného k celej spáchanej trestnej činnosti, vrátane trestnej činnosti násilnej povahy. Z aktualizovaného hodnotenia ústavu na výkon trestu na odsúdeného (zo dňa 30.01.2024) totiž vyplýva, že postupným pedagogickým pôsobením dochádzalo u neho k progresu v náhľade na svoje konanie aj vo veci vydierania, kde postupne si uvedomil závažnosť svojho konania, svoje konanie v plnej miere priznal a postupne si naň vytvoril sebakritický náhľad. Aktuálne aj vo veci vydierania prijíma zodpovednosť za svoje konanie a vníma ho ako nesprávne a uvedomuje si, že svojím konaním spôsobil poškodeným strach a obavy, čo

ho mrzí a ľutuje. Teda aj podľa názoru krajského súdu sa odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody polepšil.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka pre jeho podmiennečné prepustenie, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie predovšetkým tejto zákonnej podmienky je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

V tejto súvislosti podľa názoru krajského súdu nemožno opomenúť záver hodnotenia ústavu na výkon trestu, že odsúdený vyjadruje cieľ po prepustení na slobodu viesť riadny život, ktorý prezentoval aj pred súdom prvého stupňa. Odsúdený taktiež počas doterajšieho výkonu trestu nadobudol pozitívne pracovné návyky, ktoré ústav vyhodnotil ako mimoriadne a bola mu opakovane udelená disciplinárna odmena. Odsúdený má tiež vybudované náležité a aj stabilné sociálne zázemie, má vytvorené riadne pracovné návyky, ako aj zabezpečené bývanie u priateľky, ktorá potvrdila čestným vyhlásením, že poskytne odsúdenému bývanie a súčasne má odsúdený písomne daný prísľub do zamestnania.

Jediným významnejším „negatívom“ vo vzťahu k vyššie uvedenému záveru o splnení aj druhej materiálnej podmienky by sa mohlo javiť to, že u odsúdeného ústav na výkon trestu konštatoval stredné riziko recidívy s menej priaznivou resocializačnou prognózou, avšak na druhej strane je potrebné dodať, že návrh na podmiennečné prepustenie odsúdeného podal sám riaditeľ tohto ústavu na výkon trestu.

K tomu krajský súd dodáva, že odsúdený sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody pravidelne zúčastňoval aktivít zameraných na rozvíjanie právneho a spoločenského vedomia, resp. kultúrno-osvetovej činnosti, a teda sa aktívne zapájal do osvetu v rámci tejto oblasti.

Pokiaľ teda ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, potom aj krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Tieto poznatky sú podľa názoru krajského súdu navyše posilnené faktom, že odsúdený aktuálne plní stanovený program zaobchádzania v celom jeho rozsahu.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného tiež nemožno jednoznačne konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená. Odsúdený bol doposiaľ súdne trestaný len raz a uložený trest aktuálne aj vykonáva. Vo výkone trestu odňatia slobody je teda po prvýkrát.

Na margo sťažnostných námietok prokurátora krajský súd dodáva, že je síce pravdou, že odsúdený mal v minulosti podmiennečne zastavené trestné stíhanie, avšak v skúšobnej dobe sa osvedčil, teda viedol riadny život, pričom mu v tomto trestnom konaní nebol uložený trest, resp. išlo o odklon od trestného konania. Na odsúdeného teda nebolo v minulosti pôsobené žiadnym trestom, a preto platí už vyššie uvedené – že nemožno jednoznačne konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Tiež sa krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že riziko recidívy je u odsúdeného eliminované jeho úprimným odhodlaním viesť po prepustení na slobodu už riadny život.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť.

Prokurátorovi je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, ale takúto istotu súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver

nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 3 roky, ako aj uloženie probačného dohľadu nad odsúdeným a určenie jeho trvania na 18 mesiacov po podmienечnom prepustení na slobodu za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze opustiť územie Slovenskej republiky vrátane nariadenia kontroly dodržiavania tohto obmedzenia technickými prostriedkami a povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie za primerané a zákonné vzhľadom na osobu odsúdeného, predchádzajúci spôsob jeho života, jeho pomery, spáchanú trestnú činnosť a tiež ostávajúci zvyšok trestu odňatia slobody (do 22.06.2025). Takto súdom prvého stupňa „určené podmienky“ podmienечného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného, a to pod hrozbou vykonania si celého zvyšku trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený spĺňal všetky zákonné podmienky na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na úplný záver krajský súd dodáva, že odsúdený mu síce doručil dňa 14.03.2024 podanie, v ktorom vyjadril svoj nesúhlas s návrhom riaditeľa ústavu na výkon trestu na jeho podmienечné prepustenie s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami. Krajský súd k tomu ale uvádza, že v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia odsúdený vyjadril súhlas s týmto návrhom a práva podať sťažnosť voči napadnutému uzneseniu sa po jeho vyhlásení ihneď vzdal. Naviac v zmysle zákonnej úpravy (Tr. por. a Zák. č. 78/2015 Z.z.) sa „návrhové oprávnenie“ riaditeľa ústavu na výkon trestu vôbec neviaže na súhlas odsúdeného, resp. nesúhlas odsúdeného s použitím technických prostriedkov nie je prekážkou pre rozhodnutie o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody na návrh riaditeľa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.